

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1138

05.01.2025 (136)

Kurja geeniuuse haridus **Gerhard Lauck**

4. osa

Teine peatükk **Poliitiline aktivist**

Minu esimene õhtu isamaal

See oli minu esimene päev vanal maal. Olin koos ühe oma esimese kontaktiga põrandaaluse vastupanuliikumise raames. Tema nimi oli Walter. Me jalutasime läbi põllu. Oli tähtedega valgustatud öö. Ma langesin põlvili, kummardusin, võtsin peotäie mulda ja suudlesin õrnalt esivanemate kodumaa mulda.

Hiljem rääkis ta need sõnad:

*Me tuleme mitte millestki
Ja me ei ole midagi.
Aga me oleme seal!*

Walter oli kogenud vabadusvõitleja. Ta oli kommunistide poolt rohkem kui üks kord arreteeritud. Sellegipoolest keeldus ta rätikut alla viskamast.

Ta ei olnud hästi haritud mees. Ta ei olnud ka jõukas. Tema tualettruum oli kõrvalhoone. Köögipliit oli ainus kütteallikas. Mäletan, et istusin seal koos tema pere-

ga ja silitasin tema tütre musta kassi nimega "Me Lady". See meenutas mulle isa lugu tema lapsepõlvest samasuguse küttesüsteemiga majas.

Hea külg oli see, et ühel tema sõbral, kes oli samuti vana SA mees, oli viinamarjaistandus! Vein, mida me sealt ostime, oli ilma etiketita pudelis, aga see maitstes hästi ja oli odav. Ma võtsin sageli paar pudelit kaasa, kui ma käisin Hansil põhjas Schleswig-Holsteinis külas. (Ma nimetasin seda tasuks selle eest, et tema naine mu pesu peseb!) Ma ostsin sealt "Korni" (selge viski) või rummi ja tõin selle Walterile tagasi.

Lisaks olid kõik tema taldrikud ja hõbedased esemed Kolmanda Reichi originaalid koos kotka ja haakristiga. See muutis toidu eriti maitsvaks! Nende rahaline väärtus oleks tänapäeval kolleksionääri jaoks märkimisväärt.

Ma mäletan ka teisi meie väikeses ringis. Manfred, Horst, Willi, Katja ja Albert tagasi USAs. Nad kõik mängisid olulist rolli NSDAP/AO kontseptsiooni arendamisel. Mul on siiani alles see ilus tähevärviline pilt Führerist, mille andis mulle Katja sõber, SS-i lesk.

Horst tutvustas mind sümpaatsele politseiülemale.

Willi tegi mulle tahtmatult komplimendi, kui ma teda ükskord tiksusin ja ta nimetas mind "Saupreußiks". Minu ema neiupõlvenimi oli Preuss. Ma olen tõepoolest Preuss.

Üks haiglaametnik küsis kord Albertilt, miks ta valetas, et ta on veteran. Veterinaarteenistusel ei olnud tema kohta andmeid. Tegelikult ei olnud ta valetanud. Ta oli tõepoolest veteran: Mitte USA, vaid Waffen-SS.

Uus kontseptsioon

Vanal maal reisisides nägin sageli vastupanuloosungeid graffiti kujul. Kuid liikumise tugevust oli võimatu hinnata. Samuti oli sümpaatsetel võimatu kontakti luua ja vastupanuga liituda. Vahistamise oht oli väga suur.

Töötasin välja uue kontseptsiooni. Veelgi olulisem on, et ma rakendasin selle tegelikku praktikasse. Sel ajal olin ma veel teismeline.

Vabas riigis asuvatel välismaistel organisatsioonidel oleks võimalik varustada pörandaalust vastupanuliikumist professionaalselt toodetud trükistega. Sellel oleks ühtne kontakt aadress vabas riigis. Küsijad saaksid tasuta näidiskirjanduse ja oma unikaalse "identifitseerimisnumbri" ("Kenn-Nummer"), mida nad saaksid oma tegeliku nime ja aadressi asemel kasutada edaspidises kirjavahetuses. See kaitses nende identiteeti hilisema posti pealtkuulamise korral.

Küsija muutus aktivistik, kes värvas oma raku liikmeid. Või jäi "üksikuks hundiks". Ta sai meilt regulaarselt väikseid saadetisi. Need lihtsalt postitati

mitmest kohast ja hästi maskeeritult. Iga saadetis sisaldas "kviitungi", mille saaja täitis ja tagastas meile. Kui me neid vorme ei saanud, eeldasime, et midagi on valesti läinud, ja lõpetasime saadetised.

Suuremad "rakuvõrgud" nõudsid palju suuremaid koguseid. Neid varustati teistsuguse meetodiga. Korraldati suuremahulisi "salakaubaveo" operatsioone. Need olid äärmiselt edukad. Üldised kaotused meeste ja materjalide osas jäid aastakümnete jooksul äärmiselt madalaks.

NSDAP/AO sünd

Kui ma USAsse tagasi tulin, asutasin uue organisatsiooni, mis põhines sellel uuel kontseptsioonil. See on tuntud kui NSDAP/AO.

Trükkisime kohe 1000 haakristiga kleebit ja saatsime need õhupostiga vanale maale. Need jõudsid just õigel ajal kohale. Üks neist ilmus televisioonis prime time, kleebitud Willi Brandti valimisplakatile.

Paljud ameeriklased ei saa sellest aru, kuid isegi diktatuurides toimuvad sageli "valimised", mõnikord isegi mitme "erakonnaga". Aga see on ikkagi pettus. Ja kohmakas võltsimine. Erinevalt näiteks sellistest riikidest nagu tänased Ameerika Ühendriigid.

Trükkija oli vana Rockwelli aktivist George Adam Link. Ta kommenteeris, et ta oleks soovinud, et see oleks olnud 10 000 kleebit. Ma olin šokeeritud. Kuidas me üldse nii paljude eest maksta saaksime? Kuid aasta hiljem oli meie keskmine trükiarv 100 000 korraga! Selleks ajaks oli meie emakeelse ajakirja *NS Kampfruf* kolmas number laienenud ajalehe tabloidformaadiks. Meil oli ka kaks trükipressi väiksemate tööde jaoks.

See laienemine oli suuresti tänu Ameerika liitlasorganisatsioonide abile!

Peagi sain teada, et on olemas kahte tüüpi mittetulundusühinguid. *Esimene tüüp* näeb teisi mittetulundusühinguid kui liitlasi ühisel eesmärgil. Need liitlased aitavad üksteist. *Teine tüüp* näeb teisi mittetulundusühinguid konkurentidena samade annetajate pärast. Nad püüavad üksteist aktiivselt saboteerida. Kahjuks on teine tüüp sageli edukam rahakogumisel. See on kõik, mida nad teevad. Esimene tüüp keskendub konkreetsele tööle eesmärgi nimel.

Kaks aastat hiljem asutasime ingliskeelse uudiskirja meie Ameerika sümpaatide jaoks. Seda laiendati lõpuks ka ajaleheks. Mõlemad ajalehed ilmusid selles formaadis üle veerand sajandi. (Siis läksime üle uudiskirjaformaadile, enne kui läksime ainult veebipõhiseks. Paber kandjal piirdus meie raamatutootmine, mida laiendati oluliselt).

Alguses töötasin täistööajaga välistöödel. Ma annetasin oma "lapsele" nii palka

kui ka vaba aega. Hiljem pidin töötama ainult osalise tööajaga. Lõpuks sain hakkama oma kõrvaltööga ja muidu töötasin täistööajaga oma "lapse" heaks.

Ühel päeval tegi üks vabatahtlik teises mittetulundusühingus, Don Kanadas, ettepaneku: *Te peaksite asju müüma! Me teeme seda ja teenime nii palju rohkem raha kui tellimuslepingute kaudu!*

Me proovisime seda. See töötas. Kõik olid õnnelikud. Igatahes oli see minu eluaegse koostöö algus *postimüügiga*.

See vabatahtlik töö arendas *mu organiseerimis- ja inimlikke oskusi*.

Vabatahtlikega töötamine on mõnikord üsna keeruline nii positiivses kui ka negatiivses mõttes. Suhted on ainulaadsed. Tööandja võib töötaja vallandada. Sõjaväelane võib alluva arreteerida või isegi hukata.

Sõbrad ja töökaaslased

Minu enda asutatud mittetulundusühing teenindas väga väikest ja spetsialiseerunud nišši, mis oli pikka aega tühi. Sõna levis kiiresti. Suurepärased kaastöötajad teatasid peagi, et nad on justkui teenistuses. Neile avaldasid muljet minu keskne kontseptsioon ja minu püüdlused jõuda teooriast tegelikkuseks. Need pühendunud, kõvasti lojaalsed inimesed olid sageli minu vanemate ja isegi vanavanemate vanuseklassis. Siin ei olnud mingit "põlvkondlikku lõhet"! Meist said kiiresti head sõbrad.

Nende kodanikuaktiivsuse laulmata kangelaste hulka kuulusid:

1920. aastate ajakirjanik. Hans oli põgenenud oma kodust, kui kommunistid vallutasid Teise maailmasõja lõpus.

Teine pagulane samast piirkonnast. Erich oli sõdinud esimeses maailmasõjas Saksa armees. Seejärel emigreerus ta Ameerikasse ja sai USA kodanikuks. Teades, et ta oli olnud Saksa-Ameerika Bundi liige, küsis teenistusse kutsumise komisjon, kas ta kavatseb võidelda Hitleri vastu. Tema vastus: *Kui Hitler tungib Ameerika Ühendriikidesse, siis loomulikult kaitsen ma seda riiki*. Koos teiste mõttekaaslastega veetis ta kogu sõja aja kaevates auke ühes laagris USAs. Seda tehes laulsid nad saksa sõjalaule. Sõja lõppedes sai ta auväärse lahkumispalga.

Minu sekretär ja parem käsi on aga kindlasti kõige tähtsamal kohal. Gretchenist sai üks minu esimesi ja kõige väärtuslikumaid töötajaid. Rääkisin temaga *aastakümneid iga päev telefoni teel*.

Siin on tema lugu.

Tema vana *Bundi* perekond oli Ameerikas elanud juba üle sajandi, kuid kodus rääkis ta ikka veel emakeelt ja säilitas oma püha etnilise pärandi. Ta oli ainus veel elus olev pereliige.

Kui puhkes Teine maailmasõda, pöördus ema oma poja poole ja ütles: *Kui sa tuled koju, kandes sittagi pruuni ameerika vormi, lasen ma sind maha!*

Kui see poeg hiljem kohtunikule ütles, et ta keeldub osalemast *Roosevelti kuringelikus agressioonisõjas Saksa rahva vastu*, muutus kohtunik valgeks ja jooksis sõnagi lausumata ruumist välja. Ta veetis sõja-aastad vanglas kui sõdimisvastane keelduja.

Pärast Saksamaa kapituleerumist istus ta raudtee peale. Surma oodates hakkas ta mõtlema. Võib-olla suudaks ta ühel päeval midagi väärtuslikku teha, kui ta ellu jääks. Ta tegi seda kindlasti!

Nii nagu mina, oli ka tema teinud vabatahtlikku tööd teistes organisatsioonides. Ta oli leidnud, et see töö on mõttekas, kuid mitte täielikult rahuldust pakkuv. See muutus, kui ta leidis meie idufirma.

Oli möödunud mitu aastat, enne kui ma teda esimest korda inglise keeles rääkima kuulsin. Ta ütles "*Fill 'er up!*"bensiinijaama teenindajale, kui ta peatus meie tagasiteel lennujaamast tankimisel.

See nõrk, kuid sitke nagu naelad vana talutüdruk elas pioneeriaegses kodus, kus oli originaalne kamin, siseruumides asuv käsipump ja välikäimla. Öösel tuletas ta külastajatele meelde, et nad peaksid teel käimla juurde ettevaatlikud olema koprapääsukeste suhtes.

Ta ei pannud pahaks, et suur must madu elab seinte vahel. See sõi närilisi. Hiired olid hävitanud kaks tema autot, ronides talvel mootoris, kui see oli veel soe.

Tema kodu oli niivõrd isoleeritud, et talus elavad kassid muutusid siseminevaks ja steriilseks. Kui isegi noored täiskasvanud kassid hakkasid ükshaaval kaduma, arvas ta, et see on tõenäoliselt suure öökulli töö. See maja asus keset metsa, pika muldtee lõpus. Mõnikord kukkus mõni puu maha ja blokeeris tee. Ta raius selle kirvega ära.

Ta ostis alati auto, mis istus maapinnast kõrgele, et see jääks vähem tõenäoliselt mullasesse teekattesse kinni.

Tema elufilosofia oli lihtne: *Lase oma südamel öelda, mille eest võidelda, ja sinu aju ütleb sulle, KUIDAS selle eest võidelda!*

* * * * *

Vabatahtlik, kes on nii usaldusväärne kui ka asjatundlik, on kulda väärt! Üks kolleeg väljendas seda nii: *Need, kes VÕTAVAD midagi teha, ei TAHA seda teha. Ja need, kes TAHAVAD midagi teha, EI SAA seda teha.*

Vabatahtlike täielikuks ärakasutamiseks on sageli vaja paindlikult arvestada nii nende tugevaid kui ka nõrku külgi. Näiteks keeldus Gretchen kategooriliselt arvutit puudutamast. Ta kasutas iidset käsitsi kirjutatud kirjutusmasinat.

Selle tulemuseks võib olla üsna kummaline metoodika, töövoog ja organisatsiooniline struktuur. Igal juhul hakkasid minu organiseerimisoskused arenema.

Olin igapäevaselt telefonikontaktis üle Ameerika ja Euroopa laiali asuvate kolleegidega. Kuid ei olnud ebatavaline, et me ei näinud üksteist *aastaid silmast silma*. Loomulikult ootasime selliseid kohtumisi väga! Mäletan eriti üht juhtumit. See oli minu esimene reis Rootsi. Kui ilus noor naine avas ukse, arvasin, et see on ilmselt mu kolleegi tütar. Ristasin sõrmede vahele. Aga sellist õnne ei olnud. Ta oli tema tüdruksõber! Erinevalt enamikust mu toonastest kolleegidest oli ta minu vanusekaaslane.

Kui olin kahekümnendates eluaastates, olin ma juba üsna pädev administraator, vähemalt väikeste mittetulundusühingute standardite järgi. Mõnel oli tilluke täiskohaga personal ja teistel ainult vabatahtlikud töötajad. Töötasin mõlemat liiki töötajatega.

NSDAP/AO on maailma suurim Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!

Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes

Sajad raamatud paljudes keeltes

Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

